

College van Gedeputeerde Staten
Postbus 90151
5200 MC 's-HERTOGENBOSCH

Reactie NVV wijziging Verordening Ruimte 2014, actualisatie 2017, C2203168

Geacht College,

Gedeputeerde Staten van Noord Brabant (hierna: GS) hebben op 10 maart 2017 het ontwerp van de Wijziging Verordening ruimte 2014, actualisatie 2017, C2203168 (hierna: het ontwerp) vastgesteld. Het ontwerp ligt van 17 maart tot en met 13 april 2017 ter inzage voor inspraak. Door mr. F.H. Damen, advocaat bij Kneppelhout & Korthals Advocaten is een grondige analyse gemaakt van het ontwerp wat voorligt en verwerkt in deze reactie.

1. ALGEMEEN

De Nederlandse Vakbond Varkenshouders (NVV) streeft een duurzame varkenshouderij na, maar pleit daarbij voor ontwikkelingsruimte voor varkenshouderijen om een transitie naar een (verdere) verduurzaming – ook financieel – mogelijk te maken met daarbij onder meer ruimte voor dierenwelzijn en innovatie, zonder bovenwettelijke eisen te stellen.

Op 23 juni 2016 is het [Actieplan Vitalisering Varkenshouderij](#) gepresenteerd. Het Actieplan is opgesteld door de Regiegroep Vitale Varkenshouderij, waar het Ministerie Economische Zaken, Rabobank en de Producenten Organisatie Varkenshouderij (POV) een positie hebben. Het Actieplan richt zich op de positie van de Nederlandse varkenshouder. Het gaat om 'beter en anders'. De sector moet inspelen op veranderende wensen van consumenten, waar duurzamer produceren bij hoort met het oog voor dierenwelzijn. De kern van het actieplan is dat de tijd van 'vrijheid, blijheid' voorbij is. Bepalend voor de toekomst is samenwerking.

Wij staan voor het creëren c.q. behouden van voldoende ontwikkelingsruimte voor varkenshouderijen om te komen tot een verdere verduurzaming van de varkenshouderij, dit sluit aan op 'Actielijn 2 Revitalisering en innovatie' uit het Actieplan.

Revitalisering vindt plaats via een herstructurering van de varkenshouderij door gelijktijdig (a) de blijvers te ondersteunen bij hun ontwikkeling, b) bedrijven zonder toekomstperspectief te beëindigen en (c) maatschappelijke imago van de sector te verbeteren.

Verder is het van groot belang dat er geen bovenwettelijke maatregelen op provinciaal niveau worden ingevoerd die niet worden terugbetaald uit de markt. Als overheden toch voornemens zijn om extra eisen te stellen dan dienen zij een financiële bijdrage te leveren aan het fonds Duurzaamheid en Kwaliteit zodat varkenshouders gecompenseerd kunnen worden voor de extra kosten die zij maken als gevolg van bovenwettelijke wet- en regelgeving.

Wij constateren dat ten aanzien van de voorbereiding en het tot stand komen van dit ontwerp elke vorm van zorgvuldigheid ontbreekt. Separaat aan dit spoor bent u voornemens om de Verordening natuurbescherming aan te scherpen en waarop op stalniveau aan de emissiewaarden van deze Verordening moet worden voldaan naar voren te halen. De impact van het door u voorgenomen plannen zijn nog niet uitgekristalliseerd of u komt al met een concreet voorstel tot wijziging. Dit terwijl een gedegen fundering ontbreekt en het pakket aan maatregelen niet leidt tot een versnelde

transitie maar tot een verdere sanering én schaalvergroting van de veehouderij. Wij vrezen dat gezinsbedrijven en jonge ondernemers het kind van de rekening worden. Bij varkens is het juist de middengroep van bedrijven (tot 800 zeugen en 2000 vleesvarkens) die afgelopen jaren er voor heeft gekozen producten te produceren in nieuwe concepten zoals “Beter leven”. En ook de groep jonge veehouders, met veel vreemd vermogen vanwege de overname van het bedrijf, zijn de aangescherpte normen een probleem. De varkenshouderij wordt het hardst getroffen terwijl deze sector de afgelopen jaren de meeste emissiereductie is gehaald, in Brabant is de ammoniakemissie met 29% gereduceerd! Voor meer informatie verwijs ik u graag naar de [Factsheet Varkenshouderij](#).

Afwijken van landelijke wetgeving via een provinciale verordening wordt mogelijk gemaakt via de Crisis- en herstelwet (Chw). Van afwijkend beleid kan bij een experiment (met tijdelijke duur) sprake zijn wanneer het bijdraagt aan innovatieve ontwikkelingen en voldoende aannemelijk is dat uitvoering ervan bijdraagt aan het bestrijden van de economische crisis en duurzaamheid. De VR2014 en het ontwerp voldoen niet aan deze afwijkingsmogelijkheid, dit volgt mede uit een nader onderbouwing in deze inspraakreactie.

2. SAMENVATTING

De ontwerp VR is met name relevant vanwege de daarin opgenomen regels voor mestbewerking en staldering. Samenvattend is daarvoor het volgende van belang.

Mestbewerking

In de ontwerp VR worden meer mogelijkheden geboden voor mestbewerking op het eigen bedrijf voor zover het ter plaatse geproduceerde mest betreft.

- In de ontwerp VR worden mogelijkheden voor het bewerken van mest geboden, terwijl landelijke regelgeving verplicht tot het verwerken van mest. Mede daardoor lijkt onvoldoende gewaarborgd dat voldoende mestverwerkingsbedrijven mogelijk worden gemaakt.
- Aan varkenshouderijen wordt ten onterechte niet dezelfde mogelijkheid geboden als aan melkveehouderijen, te weten het samenwerken ten behoeve van mestbewerking.
- Aan varkenshouderijen wordt ten onterechte niet de mogelijkheid geboden om de mest die is geproduceerd op verschillende locaties van hetzelfde bedrijf te bewerken op één locatie van het bedrijf.

Staldering

- De stalderingsregeling heeft geen betrekking op de melkveehouderij. De reden hiervoor kan echter één op één worden doorgetrokken naar de varkenshouderij.
- De stalderingsregeling leidt wederom tot meerkosten die op het bordje van de varkenshouders komen. De prijzen worden bovendien verder opgedreven omdat geconcurrereerd moet worden met (bijvoorbeeld) de ruimte-voor-ruimte regeling. Dit staat haaks op het Actieplan Vitale Varkenshouderij.
- De stoppende hokdierhouderij moet reeds zijn gesaneerd voordat de uitbreidende hokdierenhouderij een uitbreiding kan realiseren. Dit leidt tot onzekerheid en vertraging in tijd. Enkele alternatieven zijn voorgesteld.
- De voorwaarde dat de stoppende hokdierhouderij de afgelopen drie jaar onafgebroken bedrijfsmatig moet zijn gebruikt voor het houden van landbouwhuisdieren is onnodig beperkend.

Hierna worden de bezwaren verder toegelicht.

3. MESTBEWERKING EN MESTVERWERKING

Meer mogelijkheden voor mestbewerking c.q. mestverwerking

In de ontwerp VR worden meer mogelijkheden voor mestbewerking c.q. mestverwerking geboden dan in de thans geldende Verordening Ruimte 2014 (hierna: VR2014). Deze mogelijkheden zijn opgenomen in artikel 6.3 (veehouderij), artikel 7.3 (veehouderij) en artikel 7.11 (agrarisch technische hulpbedrijven en agrarisch verwante bedrijven) van de ontwerp VR.

In de toelichting op de ontwerp VR wordt overwogen dat vanuit landelijke regelgeving de verplichting ontstaat om te voorzien in voldoende capaciteit om het mestoverschot te verwerken. Vervolgens wordt het volgende overwogen:

“Hiervoor is in Brabant een uitbreiding van de mestbewerkingscapaciteit [onderstreping advocaat] nodig. Binnen het toegelaten bouwperceel van een veehouderij is de bewerking van eigen ter plaatse geproduceerde mest rechtstreeks toegestaan. De bewerking van eigen mest maakt deel uit van de agrarische bedrijfsvoering. (...) Het beleid gaat er vanuit dat mestbewerking van niet ter plaatse geproduceerde mest of mestbewerking voor derden plaatsvindt op een daartoe geschikt middelzwaar tot zwaar bedrijventerrein. Deze liggen in het algemeen bij de middelgrote en grotere gemeenten in Brabant.

Op het perceel van veehouderijen kan dus geen mestbewerking ten behoeve van elders geproduceerde mest plaatsvinden. Hierop zijn twee uitzonderingen:

1. Voor de mestvergisting van samenwerkende melkrundveehouders tot een maximale capaciteit van 25.000 ton/jaar (...)
2. Als nevenfunctie op een veehouderij (...).¹

Het is positief dat de provincie ruimte wenst te bieden voor mestverwerking c.q. mestbewerking. Zoals de provincie aangeeft, moet er voldoende capaciteit zijn om het mestoverschot te verwerken. In zoverre is de aanpassing in de ontwerp VR dan ook positief te noemen. Mestafzetkosten zijn met name voor de varkenshouderij tot een heel hoog niveau gestegen en speelt een dominante rol in de inkomenspositie.

Mestverwerking vormt een integraal onderdeel van het Actieplan Vitalisering Varkenshouderij. Een van de drie actielijnen betreft ‘kostenreductie’. In deze actielijn wordt onder meer door mestverwerking en – verwaarding een grote kostenpost voor de varkenshouderij sterk gereduceerd. De varkenshouderij wil ruimte om de acties uit het Actieplan op te pakken.

Ter illustratie, een gemiddeld vleesvarkensbedrijf in Brabant heeft 2.000 vleesvarkens, de mestproductie komt overeen met 2.000 M3. De mestafzetkosten bedragen € 48.000,-. Wanneer mestverwerking voldoende van de grond komt, betekent dit, een halvering van de kosten naar € 24.000,-. Dit is een verbetering van de inkomenspositie.

Onvoldoende waarborg mestbewerking c.q. mestverwerking van de grond komt

Bij de wijze waarop mestverwerking via de ontwerp VR is vormgegeven kunnen een aantal kanttekeningen worden geplaatst.

De landelijke regelgeving verplicht om het mestoverschot te verwerken. In de toelichting bij de ontwerp VR wordt daarover het volgende overwogen:

“In de nationale regelgeving wordt gesproken over mest**ver**werking. In deze verordening sluiten wij bij de definitie van mestverwerking uit de nationale regelgeving aan. Deze definitie

¹ Wijziging Verordening ruimte 2014, actualisatie 2017 (ontwerp), blz. 19-20.

is gericht op de beleidsmatige doelstelling die bereikt moet worden en niet op de activiteit zelf. Voor de verordening is het relevant om voorwaarden te bepalen voor de activiteit. Daarom wordt in de VR2014 gesproken over mestbewerking.²

Ook is in de toelichting bij de ontwerp VR overwogen dat het uitgangspunt van het beleid is dat de eerste mestbewerking van de ter plaatse geproduceerde mest plaatsvindt op het bedrijf zelf en dat de verdere bewerking van de mest een industriële activiteit betreft die thuis hoort op daarvoor geschikte bedrijventerreinen.

Gelet hierop rijst de vraag in hoeverre in de ontwerp VR daadwerkelijk voldoende ruimte wordt geboden aan mestverwerkingsbedrijven. Daarvoor zijn samenvattend de volgende punten van belang:

- De landelijke regelgeving verplicht tot het verwerken van mest. In de ontwerp VR worden mogelijkheden geboden voor het bewerken van mest.
- De mogelijkheden die in de ontwerp VR worden geboden voor het bewerken van mest, zien met name op het bewerken van de ter plaatse geproduceerde mest bij de veehouderij zelf. Verdere bewerking van de mest moet volgens de ontwerp VR op bedrijventerreinen plaatsvinden. In de ontwerp VR worden daarvoor echter geen specifieke mogelijkheden geboden.
- Enkel wordt in artikel 7.11 van de ontwerp VR (agrarischn technische hulpbedrijven en agrarisch verwante bedrijven) de mogelijkheid geboden om te voorzien in de vestiging van mestbewerking of een toename van bebouwing voor mestbewerking indien wordt voldaan aan de daar genoemde voorwaarden. De ontwerp VR spreekt ook op dit punt over het bewerken van mest, terwijl veehouders op basis van landelijke regelgeving verplicht zijn tot het verwerken van mest. Bovendien ziet het artikel enkel op gemengd landelijk gebied en niet tevens op andere structuren in het kader van de VR2014.

Om te waarborgen dat gemeenten initiatieven voor mestbewerkingsbedrijven c.q. mestverwerkingsbedrijven voldoende ondersteunen kan worden bepaald dat iedere gemeente een minimaal percentage van het bedrijventerrein aan ruimte moet bieden.

Geen 'level field' voor de varkenshouderij versus melkveehouderij voor mestbewerking c.q. mestverwerking

In de ontwerp VR2014 wordt voor melkveebedrijven de mogelijkheid geboden om samen te werken (artikel 6.3, vierde lid, en 7.3, vierde lid). Ten onrechte wordt deze mogelijkheid niet ook aan varkenshouderijen geboden. Dit wordt ook niet gemotiveerd.

Verwerken mest verschillende locaties van het hetzelfde bedrijf te bewerken op één locatie

In de ontwerp VR2014 wordt het bewerken van mest op het eigen bedrijf mogelijk gemaakt (artikel 6.3, tweede lid, sub d, en 7.3, tweede lid, sub d). In afwijking daarvan kan ook het vergisten van mest worden toegestaan (artikel 6.3, vierde lid en 7.3, vierde lid). Onduidelijk is waarom in het ene artikellid wordt gesproken over het bewerken van mest en in het andere artikellid over het vergisten van mest. Ook is onduidelijk waarom in het vierde artikellid enkel wordt gesproken over het vergisten van mest.

In de ontwerp VR2014 wordt voor (onder andere) varkenshouderijen de mogelijkheid geboden om hun bedrijf de ter plaatse geproduceerde mest te bewerken. Als een varkenshouderij meerdere locaties heeft, wordt niet de mogelijkheid geboden om de mest van de verschillende locaties op één locatie van de varkenshouderij gezamenlijk te bewerken, zelfs niet wanneer de twee locaties in

² Wijziging Verordening ruimte 2014, actualisatie 2017 (ontwerp), blz. 21.

elkaars nabijheid zijn gelegen. Het is over het algemeen niet rendabel om op meerdere locaties mestbewerkingsinstallaties te realiseren. Daarnaast kan de vraag worden gesteld in hoeverre dit beter is voor de ruimtelijke kwaliteit dan het mogelijk maken van mestbewerking van niet alleen ter plaatse geproduceerde mest maar ook ter plaatse van andere locaties van de varkenshouderij geproduceerde mest. Dit geldt nog eens te meer wanneer de verschillende locaties in elkaars nabijheid zijn gelegen. Bovendien wordt dit probleem niet 'getackeld' door artikel 7.11, nu dit artikel – aldus de toelichting op de ontwerp VR- alleen ziet op mestbewerking ten behoeve van derden. Het eigen bedrijf dat gedeeltelijk is gelegen op een andere locatie zal niet als een 'derde' worden aangemerkt. Wij pleiten er dan ook voor om mestverwerking- en bewerking van verschillende locatie van het zelfde bedrijf op één locatie, toe te staan.

4. STALDERING EN HOKDIERHOUDERIJ

Algemeen

Nieuw in de ontwerp VR is staldering en het daaraan gekoppelde begrip 'hokdierenhouderij'. De regeling voor staldering wordt opgenomen in artikel 26 van de actualisatie VR2014. Dit artikel geldt in aanvulling op de al bestaande regels voor veehouderijen (artikel 6.3 en 7.3). De NVV is mordicus tegen om de staldering op te nemen in de VR en roept de provincie op om hiervan af te zien.

De vestiging van of omschakeling naar een "hokdierenhouderij" is alleen toegestaan als is aangetoond dat:

- Binnen het stalderingsgebied bestaand dierenverblijf van een hokdierenhouderij is gesaneerd door sloop of door herbestemming mits is aangetoond dat het gebruik als dierenverblijf juridisch en feitelijk is beëindigd;
- De oppervlakte van de sanering tenminste 110% bedraagt van de oppervlakte die met de vestiging op omschakeling in gebruik is genomen;
- De sanering plaatsvindt in directe samenhang met de vestiging of omschakeling naar een hokdierenhouderij en dat voor de sanering geen gebruik is gemaakt van een andere regeling.

Eenzelfde bepaling geldt voor de toename van de oppervlakte dierenverblijf voor een hokdierenhouderij.

Het begrip 'hokdierenhouderij' is in artikel 1.39 van de ontwerp VR als volgt gedefinieerd: "veehouderij met uitzondering van melkrundveehouderij en schapehouderij."

In de VR2014 is geen definitie opgenomen van een "melkrundveehouderij". Uit de toelichting op de ontwerp VR volgt dat de provincie onder 'melkveehouderij' verstaat de diercategorieën melk- en kalfkoeien ouder dan 2 jaar (A1) en vrouwelijk jongvee tot 2 jaar (A3) als bedoeld in de Regeling ammoniak en veehouderij.

Reikwijdte stalderingsregeling- geen betrekking op melkveehouderij

Het begrip hokdierenhouderij is van belang voor de stalderingsregeling in de ontwerp VR. Gelet op de definitie van hokdierenhouderij valt de melkveehouderij niet onder de stalderingsregeling.

In de toelichting op de ontwerp VR wordt overwogen dat melkveehouderij voornamelijk is uitgezonderd van de stalderingsregeling, omdat er momenteel landelijk een aantal maatregelen in voorbereiding dan wel in uitvoering is die de intensiteit en omvang van deze sector sturen.

Dit onderscheid is discriminerend en geeft rechtsongelijkheid. Deze plannen leiden er daarnaast toe dat de financiële gevolgen bij de blijvers worden neergelegd. Zij moeten eerst meters van stoppers opkopen, voordat zij verder kunnen ontwikkelen.

De varkenshouderij neemt haar verantwoordelijkheid via het Actieplan Vitalisering Varkenshouderij. Zoals hiervoor reeds aangehaald, zijn het Actieplan verschillende actielijnen opgenomen. Een van deze actielijnen is 'revitalisering en innovatie', waarin een tweeslag wordt gemaakt in enerzijds het

saneren van oude stallen en locaties en anderzijds het borgen van voldoende ontwikkelruimte en innovatiekracht bij de blijvers in de sector.

De varkenssector heeft het initiatief genomen om via het 'Ontwikkelingsbedrijf Varkenshouderij' blijvers te koppelen aan stoppers. Zo wordt de rekening niet neergelegd bij de blijvers. Wij roepen u dan ook op de staldering af te schaffen en in de gesprek te gaan met de Coalitie Vitalisering Varkenshouderij om te bespreken op welke manier het 'Ontwikkelingsbedrijf' een rol kan spelen in Brabant.

Bezwaren tegen stalderingsregeling – forse meerkosten

Indien en voor zover de provincie de stalderingsregeling ook voor de varkenshouderij laat gelden, zijn verschillende bezwaren van belang.

Artikel 26 van de ontwerp VR ziet op zowel het vestigen vanaf omschakelen naar een hokdierhouderij als de uitbreiding van een hokdierhouderij. Hierna wordt kortheidshalve enkel gesproken van een uitbreidende hokdierenhouderij. In het artikel komen verder kort gezegd de te stoppen hokdierhouderij en de te vestigen, om te schakelen of uit te breiden hokdierhouderij aan de orde. Hierna wordt kortheidshalve gesproken van de stoppende respectievelijk uitbreidende hokdierhouderij.

Het belangrijkste bezwaar tegen de stalderingsregeling is dat deze regeling (wederom) tot forse meerkosten voor varkenshouders zal leiden, dit bovenop de extra kosten die reeds gepaard gaan met de (bovenwettelijke) eisen die volgen uit de VR2014 en Brabantse Zorgvuldigheidsscore Veehouderij (BZV). Immers zullen varkenshouders (fors) moeten gaan betalen voor het 'opkopen' van een saneringslocatie.

Dit wordt nog eens versterkt doordat in artikel 26.1, eerste c.q. tweede lid, sub c, van de ontwerp VR is bepaald dat voor de sanering geen gebruik is gemaakt van een andere regeling. Bij een andere regeling kan worden gedacht aan de ruimte-voor-ruimte regel. De prijzen voor 'op te kopen' saneringslocaties zullen dus fors op gaan lopen. Zoals gezegd, komen deze kosten bovenop de extra kosten die reeds gepaard gaan met de VR2014 en BZV. Varkenshouders kunnen deze kosten op geen enkele manier doorbelasten aan andere partijen. Hierdoor komt niet alleen de financiering en het voortbestaan van bedrijven in gevaar, maar zullen de beoogde investeringen ten gunste van het milieu en de volksgezondheid (omwonenden), natuur en dierwelzijn niet meer rendabel zijn. De investeringsruimte die hiervoor beschikbaar is zal straks ingezet moeten worden voor het stalderen. De gewenste ontwikkeling naar een zorgvuldige veehouderij zal hierdoor juist tot stilstand komen. Wij vragen ons af of uw college zich dit realiseert en hoe u dit kunt rijmen met o.a. de Ruwenbergconferentie dat investeringsverplichtingen gepaard moeten gaan met een betere prijs voor de veehouder.

Het ligt bovendien uitdrukkelijk niet in de lijn van het Actieplan dat kostprijsverhogende maatregelen op het bordje van de varkenshouderij (ontwikkelaar) worden gelegd. Zoals gezegd, participeert ook de overheid in het Actieplan. De stalderingsregeling staat haaks op het Actieplan. Mede om deze reden zal de stalderingsregeling zorgen voor een verder gaande beperking van de ontwikkelingsmogelijkheden van de varkenshouderij. Dit belemmert dus ook een verdergaande transitie naar een verdere verduurzaming van de varkenshouderij.

Herbestemmen en sloop voorafgaand aan bedrijfsontwikkeling

Ingevolge artikel 26.1, eerste en tweede lid, sub a van de ontwerp VR moeten, kort gezegd, de dierenverblijven van een stoppende hokdierenhouderij zijn gesaneerd door sloop of door herbestemming mits is aangetoond dat het gebruik als dierenverblijf juridisch en feitelijk is beëindigd. Hiertegen bestaan de volgende bezwaren.

De sanering van de stoppende hokdierenhouderij moet hebben plaatsgevonden voordat de uitbreidende hokdierenhouderij kan uitbreiden.

Deze voorwaarde leidt tot onzekerheid. Onzeker is namelijk of alle benodigde toestemmingsbesluiten voor de uitbreidende hokdierenhouderij onherroepelijk kunnen worden verkregen. Desondanks wordt gevergd dat de stoppende hokdierenhouderij al saneert. Als uiteindelijk blijkt dat de uitbreidende hokdierenhouderij niet alle benodigde toestemmingsbesluiten onherroepelijk kan verkrijgen, heeft de sanering reeds plaatsgevonden. Die kan niet ongedaan gemaakt worden. Dit leidt tot onzekerheid. Beide bedrijven moeten onderling (financiële) afspraken maken. Als uiteindelijk de uitbreidende hokdierenhouderij de uitbreiding niet kan realiseren, zal dit leiden tot (financiële) problemen tussen beide bedrijven). Tegen deze voorwaarde bestaan dan ook bezwaren. Wij verzoeken u daarom ook om deze voorwaarde te schrappen.

Criteria slooplocatie 3-jaar onafgebroken bedrijfsmatig gebruik

Ingevolge artikel 26.1, derde lid van de ontwerp VR wordt onder een bestaand dierenverblijf verstaan een op 17 maart 2017 feitelijk aanwezig, legaal opgericht dierenverblijf dat op grond van een omgevingsvergunning milieu of melding ingevolge het Activiteitenbesluit in de daaraan voorafgaande drie jaar onafgebroken bedrijfsmatig is gebruikt voor het houden van landbouwhuisdieren.

Allereerst zij hierover opgemerkt dat en onrechte niet is opgenomen de omgevingsvergunning beperkte milieutoets. Verder zij hierover opgemerkt dat de ze voorwaarde onnodig bezwarend is. Er staan immers reeds dierenverblijven leeg waarop nog steeds vergunde rechten rusten. Niet valt in te zien waarom niet ook deze bedrijven ingezet mogen worden voor de stalderingsregeling. Immers wordt ook bij de inzet van dergelijke bedrijven voldaan aan de doelstelling van de stalderingsregeling: tegengaan van verdere regionale concentratie en tegengaan van leegstand.

Grenzen stalderingsgebieden

Verder valt niet in te zien waarom onderscheid is gemaakt tussen verschillende stalderingsgebieden. Dit maakt het voor veehouderijen extra moeilijk om een stoppende hokdierenhouderij te vinden om 'op te kopen', hetgeen nog eens te meer geldt voor bedrijven die aan de grens van een stalderingsgebied zijn gevestigd.

Dezelfde bezwaren gelden vanzelfsprekend ook ten aanzien van artikel 33 (rechtstreeks werkende regels veehouderijen). In dat artikel wordt overigens verschillend gesproken over de oppervlakte van dierenverblijven en bestaande gebouwen.

Geen ruimtelijke relevantie

Tot slot zijn de voorstellen met betrekking tot staldering in de VR zijn niet ruimtelijk relevant. Daarom verzoeken wij u om dit voorschrift te verwijderen.

BZV: Bebouwd oppervlakte versus grootte van het bouwblok

In de huidige Verordening Ruimte wordt gewerkt met een maximum bouwblok. We vinden dat deze methodiek niet meer bij deze tijd past. Een ruime opzet van een bedrijf is in allerlei opzichten aantrekkelijker, bedrijfstechnisch, landschappelijk maar ook voor de brandveiligheid van de bedrijven. De ruimte tussen de stallen wordt dan groter. We zijn er een sterk voorstander van om uit gaan van een maximum aan bebouwd oppervlakte aan gebouwen in plaats van een maximum aan bouwblok.

In 2011 is mede door de NVV het Verbond van Den Bosch ondertekend en ondersteunt de transitie naar een duurzame veehouderij, waar alle partijen uit de keten hun verantwoordelijkheid nemen. De essentie is dat ontwikkelruimte alleen nog kan worden toegekend indien er sprake is van een (ontwikkeling naar een) zorgvuldige veehouderij. Om te bepalen wat een zorgvuldige veehouderij is en hoe een ontwikkeling daaraan bijdraagt, hebben Gedeputeerde Staten nadere regels opgesteld in Brabantse zorgvuldigheidsscore (BZV). De NVV heeft al eerder aangegeven dat zij geen voorstander is van de BZV omdat hiermee geen invulling wordt gegeven aan de ambities van het Verbond van Den Bosch dat de meerprijs als gevolg van extra (provinciale) wet- en regelgeving wordt vergoed (aan de boer).

Daarnaast is van belang dat het op grond van de huidige Wet ruimtelijke ordening enkel mogelijk is om regels te stellen met betrekking tot ruimtelijke ordening, en niet met betrekking tot de 'algehele' fysieke leefomgeving. Maatregelen die geen betrekking hebben op de ruimtelijke ordening en daarom niet ruimtelijk relevant zijn, mogen niet worden voorgeschreven. Dit geldt onder andere voor maatregelen omtrent dierenwelzijn. Dit aspect is uitputtend geregeld in de Wet dieren (voorheen Gezondheids- en welzijnswet voor dieren) (zie bijv. Raad van State 26 augustus 2009, 200808846). Dierenwelzijn is niet ruimtelijk relevant (zie bijv. Raad van State 21 januari 2015, 201308140). Hierover mogen dan ook geen regels worden gesteld in de VR. De VR en BZV zoals die nu voorligt, kan in zoverre dan ook geen stand houden.

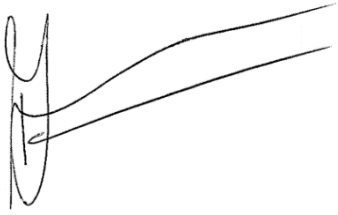
5. TOT SLOT

Een ding staat voor ons vast, de versnelling die u inzet, leidt er toe dat u deze afslag op de rotonde afsluit. Het ontwerp zorgt voor zware investeringslasten voor de hokdierenhouderij in de aangewezen stalderingsgebieden, waardoor ondernemers moedwillig op achterstand worden gebracht.

Wij vragen u het ingeslagen pad van de voorgestelde wijzigingen in de verordening in combinatie met de andere maatregelen te verlaten. De aangekondigde maatregelen zijn inefficiënt en disproportioneel. De plannen staan haaks op de gewenste omschakeling naar een duurzame veehouderij en het Verbond van Den Bosch. Wij nemen de groeiende maatschappelijke zorgen over groter wordende veebedrijven serieus, wij vragen ons af of u die zorgen óók serieus neemt.

De varkenssector heeft samen met Economische Zaken en de Rabobank het initiatief genomen om via het 'Ontwikkelingsbedrijf Varkenshouderij' blijvers te koppelen aan stoppers. Zo wordt de rekening niet neergelegd bij de blijvers. Wij roepen u dan ook op de staldering af te schaffen en in de gesprek te gaan met de Coalitie Vitalisering Varkenshouderij om te bespreken op welke manier het Ontwikkelingsbedrijf een rol kan spelen in Brabant.

Hoogachtend,

Drs C.C.E. (Ingrid) Jansen
Voorzitter Nederlandse Vakbond Varkenshouders